

SØGER LÆRDOM VED LÆSNING OG VED TRO

NUMMER 20 | 15. OKTOBER 1929 | 78. AARGANG

HERRENS DAG.

Ved *Emil Thomsen.*

Naar vi skal behandle et Emne som dette, hvilken Dag der var Sabbaten, saa maa vi først og fremmest gøre os klart, at Tidsregningen i Dag er en anden end den Gang, da Sabbaten først blev givet til Jøderne, at Tidsregningen har undergaaet førskellige Forandringer, ikke mindst under Pavedømmet. Vi vil derfor først skride til at finde ud af, hvorledes Tidsregningen var paa den Tid, da Gud først sluttede en Pagt med Jødefolket, og hvorledes Gud selv beregnede Tiden. Der kan ikke være nogen Tvivl om, at Abib var den første Maaned i det jødiske Aar (2. Mos. 13: 4). Den første Dag i denne Maaned er ogsaa den første Dag i Aaret og i Ugen (2. Mos. 12: 2—6). Det maa ligeledes betragtes som en Kendsgerning, at Paasken skulde komme paa Sabbaten, der indtraf paa den 14. Dag i den første Maaned af Aaret (4. Mos. 9: 1—3), Altsaa 6 Dages Arbejde, 1 Dags Hvile, 6 Dages Arbejde, 1 Dags Hvile, saa er vi paa den 14. Dag i Maaneden Abib eller ved Paasken. 50 Dage efter Paasken var det Pinse (3. Mos. 23: 15—16).

Og paa den niende Dag i den 7. Maaned kom Sabbaten (3. Mos. 23: 27—32). Efter dette kan vi bestemme, at der var 30 Dage i hver Maaned. Yderligere Bevis for dette finder vi ogsaa i Aab. 11: 2—3, hvor 42 Maaneder er lig med 1260 Dage, altsaa 30 Dage i hver Maaned. Dersom der nu var 360 Dage i det jodiske Aar, og Sabbaten skulde indtræffe paa den 7. og den 14. i den første Maaned, vilde Sabbaten saa indtræffe paa den samme Dag i Ugen hvert Aar? Det gamle jodiske Aar havde 360 Dage eller 51 Uger og 3 Dage, og dog siger Herren som ovenfor vist, at Tiden hvert Aar skulde beregnes fra den forste Dag i Abib, hvilken og var den forste Dag i Ugen. Hvor blev de 3 Dage af? Maaneden Abib betyder Foraar eller Udspring og svarer nærmest til vor April Maaned.

Vi maa ogsaa lægge Mærke til en anden Kendsgerning, at Ordet Søndag ingen Steder findes i Bibelen, og at heller ingen andre Dage nævnes med de Navne, som de nu bærer. Navnet Søndag opstod hos de afgudsdyrkende Hedninger, som blandede sig med Pavedømmet, og det var den Dag, paa hvilken de dyrkede Solen, det samme gælder for Mandag (Maanens Dag) o. s. v.

Der er mange, der antager — men det er kun en Formodning — at Loven om Sabbatsdagen har bestaaet lige siden Skabelsen. Bibelen indeholder dog intet Bevis herfor. Den første Befaling fra Gud om at helligholde Sabbaten er givet i 2. Mos. 16: 23—30. Efter at Israel var udført af Ægyptens Trældom. Nogle paastaar ud fra det 28. Vers, at denne Lov altid har været en Lov for Folket, men Beviserne for en saadan Paastands Rigtighed mangler fuldstændig. Lad os huske paa, at den Udtalelse: Hvor længe vægrer I eder ved at holde mine Bud og Love? blev udtalt omtrent 3 Maaneder efter, at Israel havde sagt: Alle disse Ting ville vi gøre. Jeremias fortæller os, at Gud vilde slutte en ny Pagt med Israel, ikke efter den Pagt, som han sluttede med deres Fædre, da han tog dem ved Haanden og førte dem ud af Ægypten (Jer. 31: 31—32).

At den gamle Sabbatslov blev givet til Israel alene og ikke til alle Mennesker fremgaar meget tydeligt af 5. Mos. 5: 15. Læs ogsaa 2. Vers af samme Kapitel, og hvad det var for en Pagt, han sluttede med dem, ser vi af 5. Mos. 4: 13. Af det foregaaende vil det fremgaa, at de 10 Bud paa den Tid var en ny Pagt, der ikke var bleven gjort med Israels Fædre. Det er indlysende, at Loven ikke var givet til andre end Israel: Den er et evigt Tegn imellem mig og imellem Israels Børn (2. Mos. 31: 17). Var denne Befalings Lov nu bestemt til at vare altid? Ordet Evig er ofte brugt i Bibelen til at betegne en Tidsperiode, ja endogsaa et Menneskes Levedage, det er saaledes benyttet om Omskærelsen (1. Mos. 17: 13). Om Paasken (2. Mos. 12: 14). Om Saltpagten (4. Mos. 18: 19). Om Sabbatsofringerne (3. Mos. 25 og 26; 24: 8). Om det gamle Præstedømmes Orden (2. Mos. 40: 15). Ordet Evig er benyttet i alle disse Tilfælde og har den samme Mening. Dersom nu dette Ord betyder, at Loven om Jødernes Sabbat er evigt vedvarende, og det forlanger Syvende-Dags Tilhængerne, at vi skal tro, hvorfor skal saa de andre Love ophøre, og de ovennævnte Ting gaa ud af Brug. Syvende-Dags Tilhængerne vil nu henvise mig til Mat. 5: 18, at ikke en Tøddel eller et Bogstav skal forgaa af Loven, indtil det er sket altsammen. »Derfor,« siger de, »skal denne Del af Loven vedblive i al Evighed.« Hvorledes er saa denne Lov, hvoraf ikke et Bogstav eller en Tøddel (Mellemrummet mellem 2 Ord) skal forgaa? Lad os se 2. Mos. 31: 15, 16, hvor Straffen for Lovens Overtrædelse er given (evigt). »Hver den, som overtræder Sabbaten, skal visselig dødes.« At denne Lov var i Kraft blandt Jøderne, fremgaar tydeligt af 4. Mos. 15: 32—36, hvor en Mand, der havde samlet Brændsel paa Sabbaten, blev stenet til døde udenfor Lejren, og det var paa Herrens udtrykkelige Befaling og ifølge Loven. Nu siger de, at de tør ikke stene Folk til døde i vore Dage. Og dog er Lovens Straf mere end et Bogstav eller en Tøddel af den Lov, som Syvende-Dags Tilhængerne siger ikke skal ophøre eller forgaa, før alt er

fuldkommet. Dersom nu ikke den mindste Tøddel eller Bogstav skal forgaa af Loven, før det altsammen er sket eller fuldkommet, og vi saa erfarer, at den Del af Loven, der omtaler Straffen, er forgaaet, er ophørt, beviser det saa ikke, at hele Loven er opfyldt? Loven siger endvidere: I skulle ingen Ild optænde i nogen af Eders Boliger paa Sabbatsdagen (2. Mos. 35: 3). Dersom ikke det mindste Bogstav eller en Tøddel skal forgaa af Loven, saa er selv Syvende-Dags Tilhængerne under Fordømmelse, da de overtræder den Lov, som de er saa ivrige i at forsvare. Det nytter ikke, at de siger, at vi bor i et koldt Klima, thi der findes intet om, at Afvigelser fra Loven, som den findes i Bibelen, var tilladt. Det maatte da absolut være bedre at fryse ihjel i Udførelse af Herrens Befalinger end at blive stenet ihjel for Ulydighed.

Den hellige Skrift og Fornuften lærer os, at enten er Loven fuldkommet og dermed ophørt, eller ogsaa eksisterer den i sin Helhed. Jeg tror nærmest, at hele Vanskeligheden her bestaar i, som i saa mange andre Tilfælde, at Folk vil prøve at fortælle Gud, hvad han mener med sit eget Ord, i Stedet for at lade ham tale for sig selv. Herren siger: Og jeg vil lade hendes (Israels) Glæder ophøre, hendes Fester, hendes Nymaaneder og hendes Sabbater og alle hendes Højtider (Hosias 2: 11).

(Fortsættes.)

LEGEMET OG AUTOMOBILET.

Af Dr. *Frank Crane.*

Hvis jeg var ung igen, sagde den gamle Mand, saa vilde jeg . . . . forresten, hvad kan det nytte? Saa snart en Mand har samlet sig tilstrækkelig sund Sans til at forstaa, hvordan han burde leve, saa maa han dø.

Jeg kom blot til at tænke over det. Her har jeg min Bil. Og jeg har Raad til at holde en Chauffør til at tage Vare paa den. Og han holder Øje med den som en Detektiv med sit Offer.

Altid vasker han den, pudser, fæstner en Skrue hist og her lidt bedre, regulerer alle disse mange Smaating, passer som en Smed paa, at den er smurt o. s. v., o. s. v. Selv naar vi kører, kan jeg se, hvordan han lytter til Motoren, om der muligvis skulde være noget i Vejen.

Og hvorfor ofrer jeg nu dette Maskineri en saadan Opmærksomhed? Fordi jeg vil have al den Nytte af den, som jeg kan. Og hvis jeg nu var 21, vilde jeg tage lige saa meget Vare paa min Krop, som jeg nu tager Vare paa Bilen. Og af den samme Grund — for at faa den fulde Nytte og Fornøjelse af den. Legemet er det vigtigste Stykke Maskineri, en Mand har, og indrømmes maa det, at han er en Idiot, hvis han negligerer sit Legeme, som jeg har gjort det.

For det første vilde jeg passe paa, hvad jeg gav det af Føde. Jeg vilde holde op med at spise som en Slags Fornøjelse. Jeg vilde reducere Spisningen til samme Maal, som jeg passer Maalet, naar jeg fylder Benzin paa Tank'en, noget, jeg gør for at holde Tingen gaaende, og ikke for Fornøjelsen ved at fylde Tank'en.

En eller to Gange om Aaret vilde jeg sende min Krop til Undersøgelse af Eksperter, som jeg gør med min Bil. Jeg vilde gaa til den rigtige Læge, og saa gennemgaa de Reparationer, som han fandt nødvendige.

To Gange om Aaret vilde jeg gaa til en anden Ekspert. Tandeksperten. Jeg ventede, til jeg fik ondt i dem, og nu kan De selv se! Enhver maa tage Medicin før eller senere, og da skal man vælge den forebyggende Slags.

Mit Hjerte skulde undersøges, mit Blodtryk og alle disse andre Ting, som maa undersøges for at bringe paa det Rene, hvor de nødvendige Reparationer skulde foretages. Dette har Doktorerne gjort ved mig nu paa det sidste, men nu er det for sent. Man skal efterses, medens man er frisk, og ikke, naar man er daarlig. Jeg venter ikke, til min Bil eksploderer eller falder sammen. Jeg passer paa, at den er i god Kondition hele Tiden.

Naar jeg nu som gammel Mand tænker mig om, er det ganske mærkværdigt, hvordan Menneskene gaar omkring og misbruger deres Krop, fylder den med unyttige Ting, lader den blive rusten og faldefærdig. Hvad vilde man sige om en Mand, der behandlede en Bil til ti Tusinde Kroner paa samme Maade? Om han lod den staa ude i al Slags Vejr, lod Karburatoren ruste, Cylindrene slække og i det hele taget lod den passe sig selv? Vilde han ikke være en Dumrian?

En endnu større Dumrian er han, naar han ikke passer paa sit Legeme. Thi hans Legeme er mere værd end en ti Millioners Maskine og har mere at give af Lykke eller Elendighed end noget Slags Maskineri af Staal og Jern. Jo, var jeg ung igen, kan De være forvisset om, at jeg skulde tage Vare paa min Krop. . . . .

DISKUSSION — ARGUMENT.

Diskussion udvikler Forstanden; Argument udvikler kun Tungen. Forskellen imellem Diskussion og Argument er Forskellen imellem et Menneske, som prøver at komme frem, og et Menneske, som prøver at staa just, hvor han er.

Det Menneske, som begynder en Diskussion, er fuld af et Begær for Sandheden og er ivrig for at høre den. Det Menneske, som vil strides om noget, er fuld af Forfængelighed og ønsker kun at høre sig selv tale.

Naar to intelligente Mennesker begynder en Diskussion, er der en tavs Forstaaelse, at hver især vil lægge sine Kort paa Bordet, lægge for Dagen sine Meninger og lade sit Sind staa aabent for Sandhed. Hans Ønske er at lære Sandheden, selv om han skulde ofre Meninger, som han højligen vurderer. Hans Haab er, at de Gnister, der er frembragt ved deres Forstands Sammenstød, vil give Lys.

Mennesker, der strides om noget, venter at slutte, hvor de begyndte. Hensigten er at forsvare deres Overbevisninger med Logik eller Forstaaelse, hvis det er nødvendigt.

Missionspræsidenternes Konference i Liverpool, England, den 14.—22. August 1929.

Første Række venstre til højre: Hyrum D. Jensen, Norske Mission. Fred. Tadje, Tysk-schweizisk Mission. N. Gideon Hulterström, Svenske Mission. John P. Lillywhite, Nederlandenes Mission. John A. Widtsoe, Europæiske Mission. Joseph L. Petersen, Danske Mission. Hyrum N. Valentine, Tysk-østerrigske Mission. A. William Lund, Britiske Mission. Anden Række venstre til højre: Margaret A. Jensen, Eliza Tadje, Signe L. Hulterström. Lillian D. Lillywhite, Leah D. Widtsoe, Ida Petersen, Rose E. B. Valentine, Josephine B. Lund. Tredie Række:

Han vil nægte og bespotte Sandhed, hvis den truer hans Paastand.

Fordi han glæder sig ved at drøfte beviser, at hans Sind er lukket for nye Ideer, fordi hans Sind er lukket beviser, at han mangler Intelligens, fordi han mangler Intelligens beviser, at du intet har at vinde igennem ham.

Lad ham være, han er en Trusel.

Hvis hans Mening tilsyneladende er rigtig, maa hans Forfalskning gøre Indtryk, som du aldrig kan fjerne.

Al Erfaring forener sig for at bevise, at Sandhed er ikke til at finde i et Sind, der er lukket for nye Ideer.

Han, der elsker et Argument, kan maaske have Ret, men hvis det saa er, er Rigtigheden et rent Tilfælde.

Du maa ikke betro din Sindsudvikling til Een, der hellere vil have Uret end at bekende at have Uret.

Robert Quillen.

DEN DANSKE MISSION.

AALBORG DISTRIKT.

I Tiden fra Søndag den 22. til Torsdag den 26. September havde vi Missionspræsident Holger M. Larsen her i Aalborg Distrikt. Anledningen til Præsident Larsens Besøg var at træffe Arrangement i Anledning af Konferencen.

Der blev afholdt Møder i Aalborgs og Brønderslevs Grene, hvor Præsident Larsen og Distriktspræsident Ira A. Christensen fik Lejlighed til at tale til store Forsamlinger, af hvilke mange af de Tilstedeværende var Fremmede, der lyttede med Interesse til Evangeliets Budskab.

Det er første Gang i mange Aar, at Missionspræsidenten havde rejst Nord for Limfjorden, derfor var det jo en Begivenhed, Folket ikke vil glemme, nemlig at hilse paa Missionspræsidenten i deres egne Hjem, hvilket mange fik Anledning til at gøre.

Onsdag Aften den 25. September havde vi et udmærket Grensmøde her i Aalborg, hvor mange kom tilstede og hørte om de nye Planer, der er ved at blive indført i de forskellige Grene, saaledes at Organisationen kan blive ensartet over hele Missionen. Aalborg Gren blev organiseret saaledes: Valdemar Gerlach, Grensforstander, Jens Olsen, første Raadgiver, og Carlo Leth, anden Raadgiver.

Vi føler, at Præsident Larsen gjorde meget Godt, medens han var her. Han efterlod megen af sin gode Indflydelse hos os, da han rejste, men vi haaber at kunne nyde den samme gode Indflydelse, naar han kommer igen for at besøge os, thi det er denne Slags Opbyggelse, der gør os til større og bedre Kristi Disciple.

Ira A. Christensen.

*

ESBJERG GREN.

Folket her i Danmark har i nogle Aar læst med Interesse om Esbjergs Fremskridt som en By. Til dem, som er i Kirken, vil det ogsaa være af Interesse at høre, at Grenen er vokset med Byen. Det er Byens Borgere, som har bygget Byen, og det er det samme med Grenen. Det er Søskende, vi kan takke for Fremgangen. De er flittige til at komme til Møderne, invitere Fremmede og er kærlige imod hverandre. I de sidste seks Maaneder er ni Personer blevet indlemmet i Kirken, hvilket er et Bevis for Grenens Fremgang.

Søndag og Mandag den 15de og 16de September besøgte Missionspræsident Holger M. Larsen og Distriktspræsident Orval D. Benson Grenen og holdt flere Møder med Søskende. Søndagsskolen holdt Møde Søndag Formiddag. Femogtredive var tilstede. Begge Præsidenter havde Lejlighed til at tale og gratulere Grenen for dens udmærkede Søndagsskole. Mødet Søndag Aften blev afholdt som sædvanlig Kl. 7, og der var 41 tilstede. Begge Præsidenter gav gode Raad og Formaninger til Søskende angaaende deres Pligter som Sidste Dages Hellige og omtalte Udsigterne for Esbjerg Gren i Fremtiden.

Mandag Aften afholdt den Kvindelige Hjælpeforening en Fest i Anledning af Præsidenternes Besøg. Et Program bestaaende af Musik-Numre, korte Taler og en Oplæsning blev udført. Efter Programmet blev der serveret Chokolade og Kager, og Resten af Aftenen tilbragtes med Sang og Leg.

Salen og Bordet var pyntet med Blomster. I Midten af Bordet var »Velkommen« skrevet med store Bogstaver af Latyrus, og en Kant af samme Slags Blomster pyntede Bordet. Lagkagerne var smykket med dansk og amerikansk Flag.

Det var den sjette Fest, der er afholdt i de sidste seks Maaneder, to i Skoven, en paa Fanø og tre i Salen. Disse har givet Søskende og Venner en Lejlighed til at komme sammen og blive bedre kendte med hinanden.

Vi ønsker at takke begge Præsidenter for deres Besøg og haaber, at de snart vil komme igen. *Sylvester W. Muir,*
Forstander.

DEN NORSKE MISSION.

GRENSKONFERANSE I NARVIK

Missionspresident Hyrum D. Jensen hadde bestemt, at høstkonferansene i Norge iaar skulde ta sin begyndelse i Narvik Gren, som ikke alene er den nordligste i missionen, men endog den nordligste i verden.

Da president Jensen ankom hertil fra Oslo Lørdag 21. Sept. efter en uavbrudt reise med jernbanen paa nær 3 døgn, uttalte han sin forbauselse over, hvor langt nord Narvik ligger. Allikevel var han glad over at befinde sig blandt en liten skare af hellige, som, trods afstandene baade fra den nærmeste gren Trondhjem og den endnu længere Oslo, strider for den tro, som engang er overgit de hellige.

Samme dags aften, som presidenten ankom, holdtes præstedomsmøte, hvori han fik leilighet til at hilse paa og tale til alle de brødre i Narvik, som er bærere af præstedømmet.

Søndag var tillyst 3 møter, nemlig søndagsskole kl. 11 fm., medlems- og vennemøte kl. 3 em. og offentligt møte kl. 6 em. I samtlige møte var fremlagt gode rapporter over arbeidet siden sidste konferanse, og president Jensen, som i møterne talte baade belærende og opmuntrende saavel til de hellige som de utenforstaaende, var fornøiet over at finde stillingen i grenen tilfredsstillende; og i forstaaelse med de hellige her saa han haapefuldt paa den fremtidige virksomhet.

Vi herboende lærte at elske og værdsætte vor missionspresident saameget høiere ved dette korte besøk end tidligere, dette saameget mere som at president Jensen viste sig at være den mest sympatiske og tillidsvækkende medarbeider, vi kunde ønske os.

Den Norske Mission er i gode hænder, og da presidenten forlot os allerede Mandag 23. Sept., lot vi ham forstaa, at vi sætter pris paa ham og utæsket det løfte af ham, at han vilde besøke os næste sommer. Hjærtelig hilsen.

Narvik, 27. Sept. 1929. *C. J. E.*

»MORMON«KIRKENS KVINNER.

Av *Susa Young Gates* og *Leah D. Widtsoe.*

Oversatt til norsk av *Eva Mabel Giertsen.*

(Fortsat fra Side 294.)

EKTESKAP OG FORELDREVERDIGHET: ET SAKRAMENT.

Profeten Joseph lærte, at intelligens er evig, og at alle ånder, som bebor de evige verdener som ånder (intelligenser avlet av »Åndenes fader«, Hebr. 12, 9) trenger jordeksistensen før de kan bli fullkomne og motta sine gjenopstandne, evige legemer. Hvilken herlighet, hvilken makt er der ikke da skjenket foreldre, som kan bli ophøiet, om de er verdige, ved å føde og opdra barn! I utovelsen av denne hellige funksjon nærmer de sig den Himmelske Faders majestet og makt mere

enn ved noget annet. Ingen helligere misjon kunde bli tildelt menn og kvinner enn den, som blev gitt i det første bud til Adam og Eva: »Formér Eder og opfyll jorden«. De, som vender det døve øre til denne befaling, gjør det til fordervelse for sig selv og for det fortsatte jordeliv.

Menn og kvinner er likestillet fremfor Faderen, men mennene har plikt til og ansvar ved å presidere »i familiekretsen«. Således må det være, ellers vil der herske kaos istedetfor orden. Kvinnen er glad over å motta og retter sig efter sin manns råd, hvis og når hennes mann på sin side yder villig lydighet til dem, som er satt over ham i prestedømmet.

Ektemannen har den avgjørende stemme. Hustruen innordner sig lykkelig under hans ledelse, fordi hun vil det slik, ikke fordi hun er tvunget til lydighet. Vi vil adlyde borgerlig og himmelsk lov, derav kommer harmoni. Guddommelig lederskap er uegenyttig tjeneste. Dersom hustruen vil det anderledes, blir der ufred og sorg i familien eller hel splittelse.

FELLES MORALSK STANDARD.

Dette mannens anerkjente lederskap pålegger ham en høitidelig forpliktelse av streng personlig renhet, kommunal hederlighet og social rettskaffenhet i tanker og gjerning. Den kommunale standard krever mere uselviskhet av menn enn av kvinner. I kirken tolereres ingen dobbelt standard for ærbarhet. Guttene blir oplært til å verne om sin dyd og ærbarhet like så vel som pikene blir. Mannen er lederen, fordi han i ordets rette betydning leder. Han er kysk og helt igjennem hederlig. Han bruker ingen stimulanser, kaffe, te, tobakk eller alkohol, for han viser det eksempel, som han alltid ønsker, at hans hustru og familie skal følge. Hvis han ikke adlyder disse lover, kan han ikke motta og forøke prestedømmet, heller ikke kan han trede inn i et tempel for å bli viet eller delta i nogen av dets hellige ordinancer. Når mennene slår av på sin ærbarhet, faller de dypere, og deres fordømmelse er større.

De leder og fører an bare i kraft av sin strenge moralske standard.

Statistikker fra skoler, gymnasier, misjoner og fra verdenskrige beviser alle på en tydelig måte resultatene av sådanne idealer. Når undersøkelsen av soldater, som skulde utskrives til verdenskrigen, foregikk, så erklærte de læger fra de Forenede Stater, som foretok undersøkelserne ved Brigham Young universitet, Utahs universitet og Utahs landbruksskole, at av de unge menn, som blev undersøkt der, var praktisk talt 100 procent rene. Det samme var tilfellet med de »mormon«-menn, som drog i krigen fra Kanada. Hundreder av unge menn og unge kvinner blir årlig sendt ut på misjon for å sprede evangeliet i alle land og til alle nasjoner. Alle disse har, i løpet av de siste 10 år, gjennemgått en streng medicinsk undersøkelse, og det har vist sig, at antallet av de kandidater, som av en eller annen fysisk årsak ikke har kunnet bli benyttet, beløper sig til ca. 1/2 procent. Selvsagt hender det, at gutter og piker synder også mot moralen, da de jo er mennesker, men når de gjør, må de i like grad betale den bitre pris.

»På deres frukter skal du kjenne dem.«

LÆRESETNINGEN OM »ALMINDELIG SAMTYKKE«.

Læresetningen om »Almindelig samtykke«, som blev åpenbart til profeten Joseph Smith tre måneder efter, at kirken var organisert, gir ethvert medlem av kirken den samme rett til å stemme angående bestyrelsen av dens affærer. Det var en opsiktsvekkende reform dengang, alle de mannlige leg-medlemmer av kirken fikk religiøs stemmerett. Men dengang profeten også gav kvinner de samme rettigheter, påbegynte han »et vidunderlig verk og et under«. Således fikk kvinnene fra først av religiøs stemmerett, og dette privilegium strakte sig til å gjelde alle timelige og sociale affærer. Dette var det største fremskritt, som kvinnene ennu hadde gjort. De har stemt og stemmer fremdeles angående ethvert skritt, som fore-

tas i religiøse og borgerlige spørsmål, og likeså på den åndelige oprettholdelse av alle dem, som innehar embeder i kirken, fra den minste til den største. Mennene har blitt og blir ennu utpekt til sine stillinger av inspirerte ledere. Men de virker i disse stillinger bare ved samtykke av kirkens medlemmer, mannlige og kvindelige. Fra presidenten av kirken til den sist ordinerte diakon, alle blir stemt inn i stillingen og opholdt ved folkets samtykke.

FELLES ANSVAR.

I alt offentlig og privat liv er mannens og kvinnens plikter og ansvar av like stor betydning og likelig fordelt. At deres stier ligger paralelle, men snart her snart der berører hverandre og glir over i hverandre, idet dog alt grupperer sig om det hjemlige alter, medfører ingensomhelst underforståelse av overlegenhet eller underlegenhet. Hvad det ene kjønn mangler, besitter det annet. De utfyller altså gjensidig hverandre. Og slik som likheten er blitt praktisert fra kirkens begynnelse, så har kvinner arbeidet side om side med sine menn og fedre på å danne historien, bygge hjem og byer, og ledsage dem under forfølgelser og flukt, boende ved Mississippis bredder i Nauvoo i 1840 og, endelig, i de øde ørkendaler i det fjerne Vesten.

Efter profeten Joseph Smiths grusomme martyrdød, ledet Brigham Young folket over Rocky Mountains og fortsatte å lede og bestyre folkets timelige og religiøse affærer, slik som det var blitt gjort av profeten selv. Hans efterfølgere har på en edel og trofast måte fulgt i hans fotspor.

HANDLEFRIHET — LIVETS GRUNNVOLL.

Kanskje har ingen kvinner i verdens historie nogensinde hatt den vilje — og handlefrihet, som innrømmes kvinnene i Jesu Kristi kirke av siste dages hellige. Dette kan synes utrolig for fremmede, men sannheten av det erkjennes av kirkens kvinner og av deres ikke-»Mormon«venner overalt. Det

er også sant, at menn aldri før har nydt sådan borgerlig, social og åndelig frihet, som de nu nyder formedelst denne stats guddommelig inspirerte konstitusjon og den himmel-åpenbarede kirke, som blev oprettet av Gud gjennem profeten Joseph Smith. I sannhet er kunnskap om Guds eksistens og handlefrihet til å motta eller forkaste hans lærdommer de hjørnestener, hvorpå den hele evangelie-bygning hviler.

(Fortsættes.)

KIRKENS SØNDAGSSKOLE.

(To Minutters Tale af *Tui Wooley,* fremsagt af en 13 Aars Elev i Adams Grens Søndagsskole i Los Angeles Staven i Amerika.)

Hvor mange af Eder kunde ønske at være et Medlem af en Søndagsskole Tusinder af Mile herfra i Amerika, hvor der kun er nogle faa Børn, som tilhører Skolen. I vor lille Søndagsskole taler vi fem forskellige Sprog, men vi har den samme gode Aand, som gør sig gældende hos os alle. Vi hører de samme Lektier, hører de samme Historier og læser de samme Bøger med Undtagelse af, at de er oversatte.

Vor Kirke har Søndagsskoler i 24 forskellige Lande, og der er ialt 1800 Søndagsskoler, organiserede i hele Verden.

Hver Søndag Morgen 3600 Drenge og Piger staar op og taler i $2^1/_2$ Minut i deres forskellige Søndagsskoler.

Vi bør være taknemmelige i vore Hjerter overfor Broder Richard Ballantyne, som organiserede den første Søndagsskole i Bjergenes Dale; den begyndte i et Værelse, 18 Fod bredt og 20 Fod langt, og blev oprettet den 9. December 1849. Der var kun 50 Medlemmer i den første Søndagsskole, og kun en Lektie for alle de Tilstedeværende. I de næste 50 Aar voksede Søndagsskolerne til at have 12.000 Medlemmer, og de var inddelte i mange forskellige Klasser. Vi har i Dag 300.000 Medlemmer, Kvinder og Børn, som tilhører vore Søndagsskoler, og vi er organiserede paa den bedste Maade. Alle vore Bestyrelser og Lærere gør sig megen Umage for, at vore Lek-

tier skal være interessante; de har den samme Kærlighed, som Broder Ballantyne havde, da han sagde: »Jeg tror, Evangeliet er dyrebart, og Børnene bør lære samme.«

Jeg takker Broder Ballantyne og alle de Brødre og Søstre, som har givet os Søndagsskolen, og som arbejder for dens Fremgang, og jeg beder Herren velsigne dem med Tilfredshed og Glæde i deres Arbejde.

NADVEREN OG KORLEKTIE
for November 1929.

Nadververs:

Ydmygt med Ærbødighed,
forvisset om Guds Kærlighed,
jeg tager nu af Vand og Brød
til Minde om min Frelsers Død.

Korlektie:

Pagtens Bog 79. Kapitel, 19. Vers.

Den, der annammer alle Ting med Taknemmelighed, skal vorde herliggjort, og de jordiske Ting skulle vorde ham tillagte hundrede Fold, ja mere.

INDHOLD:

SKANDINAVIENS STJERNE, Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helliges Organ i Danmark og Norge, udkommer den 1. og 15. i hver Maaned og koster 6 Kroner pr. Aar eller 25 Øre pr. Nummer. Til Salg paa alle Missionens Kontorer.

Udgivet og forlagt af HOLGER M. LARSEN, Korsgade 11, Kbhvn. N.

Trykt hos F. E. Bording.